

[Socialministeren.]

Maksimum for Understøttelse, eller fordi de ikke har haft Arbejde i det Omfang, der er fastsat ved særlig Vedtægtsbestemmelse, kan faa udbetalt deres Understøttelse. Paa samme Maade vil Medlemmer, for hvem der er standset for Understøttelse i Henhold til Lovens § 15, Stk. 5, kunne faa Understøttelse udbetalt, naar der i Faget i de sidste 3 Aar har hersket ekstraordinær Arbejdsløshed i mindst 24 Maaneder.

Den samlede Udgift ved Lovforslagets Gennemførelse er anslaaet til 5,6 Mill. Kr., hvoraf Arbejdsløsheds-kasserne selv maa betale Halvdelen. Den anden Halvdel, 2,8 Mill. Kr., skal efter den gældende Lovgivning afholdes af Arbejdsløshedsfonden, men da Fonden ikke er i Stand til at afholde en saadan Udgift, stilles der her Forslag om, at Statskassen yder Arbejdsløshedsfonden et Beløb af 2,8 Mill. Kr. til Dækning af Fondens Udgifter til Refusion i Henhold til denne Lov.

Ved Beregningen af det Maksimum for Fortsættelseshjælp, Medlemmerne i øvrigt i Henhold til Vedtægterne kan opnaa, vil der efter 1. April 1937 være at bortse fra den Understøttelse, der udbetales i Medfør af denne Lov.

Jeg havde egentlig ventet, det skulde have været muligt i indeværende Vinter at undgaa en ekstraordinær Lovgivning paa dette Omraade, idet jeg havde haabet, det havde været muligt at holde Beskæftigelsen oppe paa en saadan Højde, at det af den Grund ikke skulde blive nødvendigt. Det har vist sig ikke at holde Stik, Arbejdsløsheden tog stærk Fart, og af den Grund fandt jeg det rimeligt, at der blev fremsat et Forslag om Hjælp til dem, der har opbrøgt al deres Understøttelse, det vil i Virkeligheden sige til dem, der har gaaet meget længe arbejdsløse, og som nu gennem denne Lovgivning vil faa en Hjælp, der for de allerflestes Vedkommende kan bære Vinteren igennem.

Naar Hjælpen er foreslaet ydet netop under denne Form, skyldes det bl. a. den Omstændighed, at i den nugældende Lovgivning er de Regler, efter hvilke Fortsættelseskasserne aabnes og lukkes, saadanne, at det maa anses for paakrævet, at de ændres. De virker paa den Maade, at her, netop i Vinterperioden, hvor Arbejdsløsheden er stærkt stigende, er Arbejdsløsheds-kasserne ikke i Stand til at opnaa den samme Procentdel af ikke-understøttede Medlemmer, som de kan paa et tidligere Tidspunkt af Aaret, hvor Arbejdsløsheden er lavere, og det vil altsaa sige, at naar

Antallet af ledige forøges med nye arbejdsløse, der modtager vedtægtsmæssig Understøttelse, saa standser Udbetalingen af Hjælp fra Fortsættelseskasserne til dem, der har gaaet saa længe arbejdsløse, at de er paa Fortsættelseshjælp. Det er et i sig selv ganske urimeligt Forhold, at Vedtægtsbestemmelserne virker paa den Maade, men det er nu gennem de 3—4 Aar, de paagældende Bestemmelser har været gældende, sket hvert Aar, at Kasserne har maattet lukke netop paa det Tidspunkt, hvor det for dem, der ikke har Adgang til vedtægtsmæssig Hjælp, er allervanskeligst at komme igennem. Derfor har jeg anset det for rigtig netop at foreslaa Understøttelseslovgivningen her udformet som en midlertidig Lov, der kan hjælpe Vinteren igennem. Imidlertid ogsaa af den Grund, at det jo er Meningen meget hurtigt at forelægge og søge gennemført Forslag til en almindelig Revision og Udbygning af den gældende Arbejdsløshedslovgivning.

Jeg skal med disse Bemærkninger, idet jeg i øvrigt henviser til mine Udtalelser i det andet høje Ting og til de Bemærkninger, der er knyttet til Lovforslaget, anbefale dette til hurtigt og velvillig Behandling her i Folketinget.

Jeg skal med det samme med Hensyn til det næste paa Dagsordenen opførte Forslag henviser til de Udtalelser, jeg fremsatte sidste Vinter under Forhandlingerne om et tilsvarende Lovforslag. Det Forslag, der her er forelagt, vil, efter de Beregninger, jeg har ladet foretage, koste mellem 8 og 9 Mill. Kr. at føre ud i Livet.

Det vil være en Hjælp, som ganske tilfældigt rammer dem, der netop gaar ledige paa dette Tidspunkt, medens der paa andre Tider af Aaret meget vel kan gaa mange Tusinde ledige, som i Virkeligheden maaske trænger meget mere til Hjælp end en hel Del af dem, der gaar ledige i Øjeblikket. Jeg har sagt det tidligere: Jeg har altid været en Modstander af de tilfældigt udbetalte Hjelpebeløb. Hvis man skal ind paa Princippet Vinterhjælp, skal man ogsaa ind paa mange andre Slags Hjelpeforanstaltninger ved indtrædende Højtider eller ved andre Lejligheder, og det er et Skridt bort fra de forsikringsmæssige Principper, hvorpaa hele Arbejdsløshedslovgivningen er bygget op. Der er gennem Lov om social Forsorg Adgang for de trængende til at søge den Hjælp, som de mener at være berettiget til at faa, og naar vi faar gennemført den Lov, som Regeringen har stillet Forslag om, saa kan der ikke blive Plads ogsaa til den Lov, som man her fra Det